

pro objektivní rozhodnutí ve věci správnímu orgánu dodal prostřednictvím poštovní přepravy, svých práv výše uvedených nevyužil.

V průběhu správního řízení vyšly najevo pro rozhodnutí ve věci podstatné, následně uvedené skutečnosti.

Žadatel se narodil v České republice z manželství řeckých státních občanů, kteří na její území přesídlili v důsledku tehdejší politické situace v jejich domovském státu. Jak vyplývá ze žádosti, základní školu a posléze střední odborné učiliště absolvoval žadatel v České republice v roce 1977, poté se i s rodiči vrátil do Řecka. V roce 1983 zde uzavřel manželství s řeckou občankou, ze kterého se posléze narodily dvě děti, rovněž řečtí státní občané. Celá rodina žije v Řecku, kde jak žadatel, tak i jeho manželka podnikají. Ze životopisu žadatele dále vyplývá, že i po vystěhování se do svého domovského státu pravidelně navštěvoval Česko, jelikož zde měl mnoho přátel. Při jedné z těchto návštěv se rozhodl, že zde zakoupí nemovitost. V roce 2005 zakoupil starý dům v Jeseníku, kde údajně bydlí se svým přítelem z dětství, který mu pomáhá při vývozu potravin jak z Česka, tak i z Polska a Maďarska, své podnikání by pak „rád rozšířil v České republice, kde již několik let pobývá“.

Z obsahu vyjádření Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra dále vyplývá, že žadatel má v České republice povolen trvalý pobyt od 11.7. 2005. Důvod, na jehož základě mu zde byl trvalý pobyt povolen, v daném vyjádření uveden nebyl. Ve vyjádření však bylo upozorněno na přestupek. Dle dalšího zjištění správního orgánu se jej měl dopustit v roce 2015 nenahlášením změn, za což byl pokutován částkou 500,- Kč.

Pokud jde o zákonem stanovené předpoklady pro udělení státního občanství ČR, bylo správním orgánem zjištěno, že žadatel splňuje podmínku uvedenou v § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky (dále jen „zákon o občanství“) když má coby občan členského státu Evropské unie v ČR povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu delší tří let.

Správnímu orgánu dále nezbylo než konstatovat, že žadatel splňuje i podmínku, uvedenou v § 14 odst.2 zákona o občanství, tj. skutečné zdržování se na území České republiky alespoň polovinu tříletého trvalého pobytu v ČR ke dni podání žádosti. Vycházel přitom z prohlášení žadatele, kde uvádí, že od roku 2011 pouze krátkodobě - v rozmezí pěti až deseti dnů, navštívil Německo, Holandsko a Itálii. Ačkoliv měl a nadále má rozhodující správní orgán o tomto tvrzení žadatele vážné pochybnosti, když jeho rodina žije v Řecku, sám má podnikatelské aktivity rovněž v Řecku, nepodařilo se mu toto tvrzení žádnými důkazními prostředky vyvrátit. Žadatel je státním občanem členského státu Evropské unie, který je součástí schengenského prostoru, tudíž není ze strany správního orgánu možno žádným způsobem jeho cesty a pobyty mimo ČR a jejich skutečnou délku bez účasti žadatele objektivně zjistit.

Žadatel splňuje i podmínku, výslovně uvedenou v § 14 odst. 3 zákona o občanství, když bylo výpisem z Rejstříku trestů ČR, jehož přílohou je i sdělení Řecka o „beztrestnosti“ , prokázáno, že nikdy nebyl pravomocně odsouzen jak pro nedbalostní tak i úmyslný trestný čin.

Podmínky stanovené v § 14 odst. 4 a 5 zákona o občanství, tj. vykonání zkoušek z českého jazyka a reálií České republiky žadatel splnit nemusí, neboť listinnými důkazy prokázal alespoň tři roky studií na školách v Česku, kde byl vyučovacím jazykem český jazyk.

Správní orgán dále prověřil z příslušných dokumentů dodaných žadatelem, že tento prokázal zdroje a výši svých finančních příjmů, čímž splňuje další podmínku, stanovenou v § 14 odst.7 zákona o občanství.

Z obsahu dalších dokumentů doložených žadatelem zároveň rozhodující správní orgán ověřil, že žádným způsobem nezatěžoval a nezatěžuje státní sociální systém (sociální dávky nepobíral), čímž splňuje rovněž podmínku, uvedenou v § 14 odst.8 předmětného zákona.

V průběhu správního řízení však vyšlo najevo, že žadatel, který má v ČR povolen trvalý pobyt od roku 2005, nikdy se zde nezaregistroval k povinnému zdravotnímu pojištění. Skutečnost, že je zdravotně pojištěn v Řecku a má logicky v držení Evropský průkaz zdravotního pojištění, který jej opravňuje i v České republice čerpat v případě potřeby bezplatnou základní zdravotní péči, nic nemění na tom, a to vzhledem k jeho statutu „osoby s trvalým pobytem v ČR“, že je povinen přihlásit se ke zdravotnímu pojištění v ČR, což nikdy neučinil. Žadatel tak nespĺňuje podmínku, stanovenou k udělení státního občanství České republiky v § 14 odst.6 zákona o občanství, neboť porušoval a nadále porušuje české právní předpisy na úseku zdravotního pojištění. K tomu se dodává, že danou podmínku je možno s odkazem na ust. § 15 odst.4 téhož zákona prominout pouze za předpokladu, že žadatel odstranil škodlivý následek, resp. učinil účinná opatření k jeho odstranění. To se však ze strany žadatele nestalo, proto mu daná podmínka nemohla být prominuta.

Správní orgán je dále nucen zdůraznit, že podle ust. § 13 odst.1 zákona o státním občanství České republiky může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 předmětného zákona. K tomu se konstatuje, že žadatel nemá žádné rodinné vazby na české občany, když nejen jeho rodiče, ale především manželka a děti jsou řeckými občany, kteří žijí v Řecku. Z hlediska rodinného tak není v ČR integrován. Stejně tak se na jejím území neintegrovával pracovní, neboť zde nikdy nepracoval ani nepodnikal a neodváděl daně do státního rozpočtu ČR, přičemž tomu není jinak ani dosud. Jeho podnikatelské aktivity resp. daně z podnikání směřují do jeho domovského státu. Pokud jde o posouzení jeho integrace sociální, nelze z toho, že žadatel v ČR dle svého vyjádření vlastní nemovitost, v žádném případě dovodit, že je zde integrován po této stránce. Žadatel se narodil v tehdejší Československu, které ještě před jeho rozpadem s rodiči opustil, tzv. vazby na nově vzniklou Českou republiku „nalezl“ až v roce 2005, a to, jak ostatně sám v žádosti přiznává, z důvodu rozšiřování svého podnikání z Řecka.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsaných skutečností, kdy žadatel nespĺňuje zákonné podmínky, resp. předpoklady pro udělení státního

občanství České republiky, nebylo mu státní občanství České republiky uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchní ministerský rada

